

ΤΟ ΚΑΛΈΜΙ

ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ "ΕΝΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ" (ε/κ τμήμα)

Τεύχος 17
Οκτώβρης 2011

Περιεχόμενα

Σελ. 2
**Μια 1η Σεπτεμβρίου αλλιώς
ωραία**

Σελ 3-6
**Μιλταρισμός παντού στα
σχολεία της Τουρκίας**
*του Serdar M.
Değirmenciöđlu*

Σελ. 7
**Το εφετινό Διεθνές Συνέδριο
Εκπαιδευτικών**

Σελ. 8
**Ψήφισμα Διεθνούς
Εκπαιδευτικών**

Κόντρα στις φωνές του παραλόγου

Συναδέλφιοι και συναδέλφισσες
Φίλιοι και φίλες της Πλατφόρμας

1) Η φετινή χρονιά αρχίζει μέσα σε κλίμα αναταραχής σε σχέση με τα εργασιακά κεκτημένα του κλάδου. Υπάρχει παράλληλα η ένταση και το πολεμικό κλίμα που σχετίζεται με τις έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ και τις αντιδράσεις από την Τουρκία. Η Πλατφόρμα μας, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, είμαστε ταγμένοι ενάντια σε οποιασδήποτε πολεμικές ιαχές και καλούμε σε κινητοποίηση τις δυνάμεις της ειρήνης για να φωνάξουμε πιο δυνατά « Όχι στον πόλεμο και στην ειρηνική λύση - επανένωση της χώρας μας».

2) Την 1η του Σεπτεμβρη, μέρα της ειρήνης δεν έγινε δυνατόν να οργανώσουμε όπως και πέρυσι με τις εργατικές συντεχνίες το φεστιβάλ ειρήνης στη νεκρή ζώνη του Λήδρα Πάλας λόγω κωλυσιεργίας της δύναμης του ΟΗΕ. Στήσαμε ωστόσο στα γρήγορα μια συγκέντρωση μερικών εκατοντάδων ατόμων μπροστά από το Λήδρα Πάλας και διαμαρτυρηθήκαμε κιάλας για την συγκεκριμένη συμπεριφορά του ΟΗΕ.

3) Μαζί με τα περισσότερα κόμματα της Αριστεράς, τις συντεχνίες και άλλες οργανώσεις από τις δύο κοινότητες οργανώνουμε ένα μεγάλο αντιπολεμικό δικοινοτικό φεστιβάλ στις 7 Οκτωβρίου ημέρα Παρασκευή στο πάρκο της ειρήνης πίσω από το κτίριο της Βουλής. Θα προηγηθεί πορεία. Εμείς μαζί με τη δικοινοτική πρωτοβουλία ειρήνης και τις τουρκοκυπριακές συντεχνίες και οργανώσεις θα συγκεντρωθούμε στο τέρμα Λήδρας στις 17.30 -18.00μμ. Μόλις περάσουν όλοι οι Τουρκοκύπριοι θα πορευθούμε στην Πλατεία Ελευθερίας και από κει στο πάρκο της ειρήνης.

Αξίζει τον κόπο να μη βαρεθούμε να περπατήσουμε τώρα για να μη τρέχουμε, (επιτρέψτε τον κυνισμό), ύστερα. Οι φωνές της λογικής πρέπει να ακουστούν πιο δυνατά από τις φωνές του παραλόγου.

Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου
στις 18:00 τέρμα Λήδρας:
Δικοινοτική Εκδήλωση

Μια 1η Σεπτεμβρίου αλλιώς ωραία

Η 1η του Σεπτεμβρίου ως μέρα ειρήνης σημειώνεται καλά από τους Τουρκοκύπριους με μια πορεία στους δρόμους που διοργανώνουν οι συντεχνίες τους. Πριν από τρία χρόνια και πριν από δύο χρόνια διοργανώσαμε την εκδήλωση δικινοτική μέσω κυρίως της Πλατφόρμας των Εκπαιδευτικών. Από ελληνοκυπριακής πλευράς η συμμετοχή δεν ξεπέρασε τις μερικές εκατοντάδες ενώ η συμμετοχή των τουρκοκυπρίων ήταν μαζική. Πέρυσι προσεγγίσαμε την ΠΕΟ η οποία ανέλαβε τη διοργάνωση με αποτέλεσμα τη σημαντική της μαζικοποίησης.

Εφέτος δυστυχώς τα Ηνωμένα Έθνη εμφανίστηκαν κυρίως από πλευράς των αξιωματικών της αστυνομίας τους και του στρατού τους πολύ απαιτητικά στους όρους που έβαζαν για να μας παραχωρήσουν το χώρο και τελικά μάλιστα αρνήθηκαν με την αιτιολογία ότι η αίτηση μας έγινε αργά. Οι συντεχνίες μαζί και η δικινοτική Πρωτοβουλία Ειρήνης στην οποία ανήκουμε ως Εκπαιδευτικοί κατήγγειλαν το γεγονός σε δημοσιογραφικοί διάσκεψη και προειδοποίησαν ότι θα διεκδικήσουν τη δυνατότητα χρήσης της περιοχής του Λήδρα Πάλας για ανάλογες εκδηλώσεις.

Αριθμός τουρκοκυπριακών συντεχνιών και οργανώσεων με επικεφαλής την συντεχνία των εκπαιδευτικών Δημοτικής και Μέσης Παιδείας αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν την εκδήλωση

στο Λήδρα Πάλας χωρία την άδεια των Ηνωμένων Εθνών και να τα καταγγείλουν επί τόπου για την άρνηση τους.

Ως ελληνοκυπριακό τμήμα της Πλατφόρμας βρεθήκαμε σε μια κάπως δύσκολη θέση και γιατί δεν είχαμε ανάλογη εμπειρία και φυσικά γιατί δεν θα θέλαμε να είμαστε σε διάσταση με την ΠΕΟ κυρίως ή τις άλλες συνιστώσες. Από την άλλη έχουμε συνηθίσει ως Πλατφόρμα των Εκπαιδευτικών να είμαστε στο πλευρό των Τουρκοκυπρίων συναδέλφων πράγμα που έγειρε την πλάστιγγα προς την μεριά της συμμετοχής. Μέχρι να γίνει ξεκάθαρο τι ακριβώς συνέβαινε και μέχρι να αποφασίσουμε ήταν αργά για να κάνουμε οργανωμένη κινητοποίηση. Στείλαμε όμως μια αντιπροσωπεία του Συντονιστικού και είχαμε έτσι μια μικρή συμμετοχή.

Ήταν μια μαχητική εκδήλωση που κράτησε δύο περίπου ώρες στην οποία συμμετείχαν κάπου τρακόσια αγανακτισμένα άτομα. Σε κάποιο στάδιο βάλουμε κι ένα μαύρο στεφάνι στην πόρτα του Λήδρα Πάλας με την επιγραφή « ντροπή σας» στα αγγλικά.

Τελικά η δράση μας με τους Τουρκοκύπριους μας εγκλιματίζει περισσότερο με τις πρακτικές δράσης του δρόμου πράγμα που πιθανόν να μας φανεί χρήσιμο και στις περιπτώσεις άλλων διεκδικήσεων.

Πρωθήστε το Καλέμι στα σχολεία

Μιλταρισμός παντού στα σχολεία της Τουρκίας

TOY Serdar M. Değirmencioğlu

Μετάφραση: Άγγελος Νικολόπουλος

Τα σχολεία παρέχουν γόνιμο έδαφος στο μιλιταρισμό: υπάρχει ένα αιχμάλωτο ακροατήριο, μια ολοκληρωμένη εντολή, μια ιεραρχική δομή, και μια σαφής διαφορά ισχύος μεταξύ των μαθητών και των επαγγελματιών. Τα σχολεία μπορούν εύκολα να μετατραπούν σε παραστρατιωτικά ιδρύματα.

Ο μιλιταρισμός δεν μεταδίδεται και συντηρείται μέσω της άμεσης επαφής με το στρατό. Αντίθετα, τα σχολεία και άλλοι πολιτειακοί θεσμοί βοηθούν το μιλιταρισμό να διεισδύσει στις καθημερινές πρακτικές και τα συστήματα πεποιθήσεων.

Σε αντίθεση με την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, η εκπαίδευση στα σχολεία είναι πολύ συστηματική και επίμονη: η υποχρεωτική εκπαίδευση μπορεί να φτάσει σχεδόν σε όλες τις περιοχές, σχεδόν όλα τα παιδιά (αγόρια και κορίτσια), και για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα σχολεία μπορούν να προσφέρουν μιλιταριστική εκπαίδευση σε νεαρή ηλικία, ήδη από τα 5 ή 6.

παράγει βία μεταξύ των μαθητών, και στη συνέχεια η βία των μαθητών χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί η θεσμική βία με τη μορφή του μιλιταρισμού.

Ένα τυπικό σχολείο στην Τουρκία προσφέρει μια μεγάλη ποικιλία από στρατιωτικές εμπειρίες. Μερικές εμπειρίες φαίνεται να είναι λιγότερο στρατιωτικές από άλλες, όμως όλες μαζί δημιουργούν ένα μιλιταριστικό κλίμα. Η σχολική ζωή υποτίθεται ότι είναι «ομαλή» και «πειθαρχημένη»: Οι μαθητές αναμένεται να ακολουθούν στρατιωτικού τύπου κανόνες και ρουτίνες. Αν δεν το κάνουν, μπαίνουν σε μπελάδες.

Η σχολική ημέρα αρχίζει με τους μαθητές να συγκεντρώνονται έξω από το σχολείο. Κατόπιν δεν εισέρχονται απλώς στις τάξεις. Δημιουργούν μια γραμμή ανά τάξη και περιμένουν τη

Το σχολείο ως ένα κέντρο στρατιωτικής εκπαίδευσης

Ένα τυπικό σχολείο έχει τα συστατικά του μιλιταρισμού: την κυριαρχία, την υποταγή, την πειθαρχία και τη βία. Η βία προς τους μαθητές

σειρά τους για να εισέλθουν στο σχολείο. Η δικαιολογία για αυτή την πρακτική είναι απλή: τα σχολεία είναι γεμάτα. Οι μαθητές πρέπει να ελέγχονται ώστε να αποφευχθεί το χάος.

Μέσα στο σχολείο, σημαίες και σύμβολα του εθνικισμού είναι παντού. Βασιλιάδες και οι κατακτήσεις τους δοξάζονται στους τοίχους. Οι εορτασμοί επετείων είναι συχνοί και είτε είναι για στρατιωτικές νίκες είτε εκτελούνται με στρατιωτικό στυλ. Ένα τυπικό σχολείο έχει πολύ λίγα για να υπενθυμίσει στους μαθητές του για την ειρήνη, τη μη βία και τη νεανικότητα.

Ένα κορίτσι απαγγέλει τον εθνικό ύμνο φορώντας στολή για την Ημέρα του Παιδιού (23 Απριλίου 2008). (λεζάντα φωτογραφίας) Η φυσική αγωγή περιλαμβάνει διδασκαλία με στρατιωτική πειθαρχία - οι μαθητές αποτελούν μια τάξη, περπατούν με αρμονία κτλ. Από πολύ νωρίς, οι μαθητές μαθαίνουν να λαμβάνουν την “θέση της προσοχής» τη στιγμή που τους ζητείται. Ένας τυπικός μαθητής λαμβάνει τη “θέση της προσοχής» αμέτρητες φορές στο δημοτικό και το γυμνάσιο.

Οι μαθητές είναι ακριβώς όπως οι στρατιώτες του πεζικού. Μπορούν να είναι “ανάπαυση”, όταν ενήλικες δεν είναι γύρω του. Οι μαθητές αναμένεται να δείχνουν σεβασμό, και ο σεβασμός αρχίζει με την υποταγή. Οι μαθητές σηκώνονται όταν ένας δάσκαλος μπαίνει στην τάξη. Η διδακτέα ύλη τονίζει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις πολύ περισσότερο από τα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Συνολικά, το πρόγραμμα σπουδών έχει πλέον λιγότερα στοιχεία εθνικισμού και διακρίσεων, οι καθημερινές όμως πρακτικές έχουν πολύ δρόμο να διανύσουν.

Τελετές και στολές

Οι εορταστικές τελετές είναι σημαντικές για τον милитарισμό. Οι σχολικές γιορτές βοηθούν τον милитарισμό να αναπτυχθεί. Η σχολική εβδομάδα στην Τουρκία ξεκινά και τελειώνει με μια τελετή. Στην τελετή έναρξης η σημαία υψώνεται και ο εθνικός ύμνος απαγγέλλεται. Από την οπτική του εθνικισμού αυτό είναι μια ιερή τελετουργία. Ο καθένας πρέπει να λάβει τη θέση της προσοχής. Αρκετά συχνά μαθητές έχουν δεχθεί επιπλήξεις, ταπεινώσεις ή πειθαρχικές κυρώσεις επειδή δεν είναι “σοβαροί” κατά τη διάρκεια της τελετής. Στα δημοτικά σχολεία η κάθε μέρα ξεκινά με μια αρχαϊκή εθνικιστική υπόσχεση.

Οι μαθητές αναμένεται επίσης να συμμετάσχουν σε ορισμένες επίσημες τελετές εκτός σχολείου. Σε διάφορες περιπτώσεις ζητήθηκε από τους μαθητές να φορέσουν στρατιωτική στολή και να κρατήσουν ένα όπλο. Κατά τη διάρκεια της “εβδομάδας της Αστυνομίας”, θα δει κανείς παιδιά με στολές της αστυνομίας. Η Ημέρα του Παιδιού (23 Απριλίου) είναι ίσως η πιο αντιφατική εκδήλωση. Σε κάθε πόλη, πραγματοποιείται μια επίσημη εκδήλωση σε ένα στάδιο, η οποία έχει πολλά στρατιωτικά χαρακτηριστικά. Ο βαθμός του милитарισμού εξαρτάται από την τοποθεσία και το πολιτικό κλίμα στη χώρα.

Περίοδοι συγκρούσεων

Ο μιλιταρισμός έχει ανάγκη τη σύγκρουση. Η ανοικτή σύγκρουση είναι ότι καλύτερο γιατί δικαιολογεί την πολεμική μηχανή. Αν τα μαρτύρια αγκαλιάζονται από την παράδοση και μαζί προπαγανδίζονται στα σχολεία, οι απώλειες μπορούν επίσης να τροφοδοτήσουν το μιλιταρισμό.

Η Δημοκρατία της Τουρκίας ιδρύθηκε μετά τον πόλεμο της Απελευθέρωσης, και η μαρτυροσύνη αποτελεί στοιχείο της εθνικιστικής ιδεολογίας από τότε. Με τον καιρό, η μαρτυροσύνη έχει γίνει ένα εργαλείο για τη νομιμοποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων. Τώρα, η μαρτυροσύνη είναι ένα ευέλικτο εργαλείο για τους πολιτικούς που θέλουν να δικαιολογήσουν τη βία και φυσικά το αποτέλεσμα της, το θάνατο. Τα σχολεία, επίσης παίρνουν το μερίδιό τους σε αυτό.

Ο κρατικός μηχανισμός έχει πολεμήσει ενάντια στο κουρδικό Εργατικό Κόμμα (PKK) από τα μέσα της δεκαετίας του '80. Καθώς τα πτώματα συσσωρεύονταν, το μαρτύριο χρησιμοποιήθηκε για να δοξάσει το θάνατο, νομιμοποιώντας έτσι τη συνεχιζόμενη βία. Κατά την τελευταία δεκαετία μαζικές εκστρατείες δημοσίων σχέσεων άρχισαν να τροφοδοτούν τον εθνικισμό. Μια από αυτές ήταν η συντονισμένη προσπάθεια να τιμήσουν τη Μάχη της Καλλίπολης, που συχνά αποκαλείται στην Τουρκία η νίκη στην Çanak-kale. Αυτή δεν ήταν μια συνηθισμένη μάχη. Ήταν ένας πόλεμος με σημαντικές απώλειες κατά την οποία χιλιάδες στρατιώτες και των δύο πλευρών ήταν αναγκασμένοι να αντιμετωπίζουν ακραίες συνθήκες για μήνες. Πολλοί πέθαναν από την πείνα, τις ασθένειες ή όταν έπεσαν σε υπαίθρια αποχωρητήρια (τουαλέτες σε τάφρο των χαρακωμάτων). Ωστόσο, οι εκδηλώσεις μνήμης που ήταν αφιερωμένες σε αυτά τα γεγονότα επικεντρώθηκαν σε όσους μαρτύρησαν στον πόλεμο, και τη νίκη.

Σχολικές μιλιταριστικές παραστάσεις για τον εορτασμό της Μάχης της Καλλίπολης διοργανώνονταν την ημέρα η οποία συνδέεται με τη νίκη (18 Μαρτίου 1915). Πολλά σχολεία οργάνωναν εκδρομές στην Gelibolu (Καλλίπολη) για τον εορτασμό της νίκης, για να αποτίσουν φόρο τιμής στους μάρτυρες. Σύντομα αυτό

είχε μετατραπεί σε ένα συνεχές προσκύνημα. Τεράστιος αριθμός μαθητών και των ενηλίκων μεταφέρονταν στην Gelibolu. Το μήνυμα ήταν σαφές: είμαστε ένα ισχυρό έθνος, και ακόμα και η ισχυρότερη δύναμη δεν μπορεί να μας κατακτήσει. Είμαστε όλοι έτοιμοι να πολεμήσουμε και να πεθάνουμε, εάν αυτό είναι απαραίτητο.

Η προσπάθεια να πολωθεί η κοινή γνώμη συνεχίστηκε. Κατά τη διάρκεια μιας διαδήλωσης στη Μερσίνα το Μαρτίου του 2005, δόθηκε σε δυο νεαρούς μια σημαία, την οποία γρήγορα κατέστρεψαν. Αυτό απεικονίστηκε στα μέσα ενημέρωσης ως βεβήλωση της τουρκικής σημαίας από Κούρδους. Στη συνέχεια αποδείχθηκε ότι ήταν στημένο, παρά ταύτα το σενάριο λειτούργησε. Σύντομα άρχισαν να εμφανίζονται παντού σημαίες, συμπεριλαμβανομένων και των σχολείων. Τα σχολεία εμποτίστηκαν με περισσότερα σημάδια εθνικισμού και μιλιταρισμού. Περίπου δύο χρόνια αργότερα, ένας άλλος εορτασμός καθιερώθηκε: ο εορτασμός της ημέρας που ο εθνικός ύμνος υιοθετήθηκε το 1921. Πλέον ένας στρατιωτικού τύπου εορτασμός πραγματοποιείται σε κάθε σχολείο στις 12 Μαρτίου.

Οι συντονισμένες προσπάθειες για να δοξαστεί το μαρτύριο και να ενδυναμωθεί ο εθνικισμός συνεχίζονται. Τα τελευταία χρόνια εκδηλώσεις μνήμης έχουν πραγματοποιηθεί στα σχολεία για τους μάρτυρες της Μάχης της Sarikamis (Δεκέμβριος 1914-Ιανουάριος 1915), ενός ακόμη πολέμου φθοράς.

Παραδοχές

Τα ιδιωτικά σχολεία στην Τουρκία συχνά παρουσιάζονται ως πρότυπα σχολεία. Τα σχολεία αυτά δεν ελέγχονται από το κράτος και ως εκ τούτου, θεωρείται ότι προάγουν λιγότερο το μιλιταρισμό. Αυτό σίγουρα δεν είναι αλήθεια. Πολλά ιδιωτικά σχολεία οργάνωνουν προσκυνήματα στην Gelibolu. Ένα πολύ ακριβό ιδιωτικό σχολείο στο Bodrum οργάνωσε μια εκδήλωση όπου προσχολικής ηλικίας μαθητές

ήταν ντυμένοι με στρατιωτικές στολές και φορέματα με την τουρκική σημαία.

Την προηγούμενη χρονιά (2010) ένα ιδιωτικό σχολείο στην Kayseri διοργάνωσε ένα ειδικό ταξίδι στο όρος Erciyes, όπου οι μαθητές ντυμένοι με στολές έκαναν αναπαράσταση μιας μάχης κατά τη διάρκεια μιας χιονοθύελλας. Οι τοπικές αρχές (εκπαιδευτικά ιδρύματα, αστυνομία και στρατός) καθώς και τα μέσα ενημέρωσης ήταν παρόντες. Προσκεκλημένος ήταν επίσης ο σκηνοθέτης και ο πρωταγωνιστής μιας ταινίας η οποία δοξάζει τα παιδιά μάρτυρες. Αυτά τα παιδιά προμήθευαν με πυρομαχικά τα στρατεύματα κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και στη συνέχεια πέθαναν από κρυοπαγήματα κατά τη διάρκεια μιας χιονοθύελλας.

Ο επικεφαλής της επαρχιακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης ήταν πολύ χαρούμενος. Η τελετή, σημείωσε, δίδαξε τα παιδιά «την αγάπη για την πατρίδα, τη σημαία και τη χώρα».

Τι εμπεριέχεται σε ένα όνομα;

Ο милитарισμός ευδοκιμεί στο μίσος. Οι δημόσιοι χώροι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποτυπωθεί μια σύγκρουση και να ενσταλαχτούν στην καθημερινή ζωή τα στοιχεία που θυμίζουν στον καθένα την αντιπαλότητα και το μίσος. Όπως όλοι οι θεσμοί ο οποίος αποτελούν το επίκεντρο της δημόσιας ζωής, έτσι τα σχολεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποτυπωθούν οι αντιπαλότητες οι οποίες εξυπηρετούν τη διαίωνιση του μίσους και της βίας.

Αυτό ακριβώς έχει συμβεί στην Τουρκία. Πολλά σχολεία σήμερα λαμβάνουν το όνομά τους από έναν μάρτυρα. Αυτή η μετατροπή των σχολείων σε επιτύμβιες στήλες ήταν αμείλικτη: η χώρα τώρα καλύπτεται με σχολεία το όνομά των οποίων προέρχεται από μάρτυρες. Ακόμη, μερικοί άλλοι δημόσιοι χώροι (όπως πάρκα) και θεσμοί (όπως κέντρα υγείας), έγιναν στόχοι αυτού του είδους милитарισμού.

Μερικά ονόματα σχολείων αψηφούν τη

φαντασία: Δημοτικό σχολείο Μαρτύρων ή Δημοτικό σχολείο εκπαιδευτικών Μαρτύρων. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα υπάρχοντα ονόματα των σχολείων άλλαξαν. Το 2007, για παράδειγμα, η επαρχιακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης στο Kars άλλαξε τα ονόματα επτά σχολείων σε χωριά με μια μόνο απόφαση. Τα σχολεία είχαν το όνομα του χωριού στο οποία βρίσκονταν. Τώρα φέρουν πλέον ένα όνομα που δεν έχει καμία σχέση με το χωριό ή την περιοχή. Έχουν μετατραπεί σε τοποθεσίες ο οποίες σηματοδοτούν μια ατέρμονη σύγκρουση.

Τώρα τι;

Γράφοντας στο μέτωπο: “Είμαι και εγώ ένας στρατιώτης” Τα σχολεία μπορούν να κάνουν θαύματα για τους νέους ή και να κάνουν ακριβώς το αντίθετο. Όλα εξαρτώνται από το είδος της εκπαίδευσης που θεωρείται κατάλληλο. Στην Τουρκία, ο милитарισμός είναι ένα σημαντικό συστατικό στοιχείο του εθνικισμού και τα σχολεία έχουν μολυνθεί από το αυτόν. Πολλοί φοιτητές αντιστέκονται σε πρακτικές που θεωρούν ανόητες ή αδικαιολόγητες, αλλά οι περισσότεροι φοιτητές έχουν επηρεαστεί από τον εθνικισμό και το милитарισμό. Η πολιτική αντίσταση στον εθνικισμό και τον милитарισμό στα σχολεία αυξάνεται, αλλά είναι δίκαιο να πούμε πως η ημέρα που ο милитарισμός στα σχολεία θα τερματιστεί δεν είναι κοντά.

Επικοινωνία με τον συγγραφέα:
serdardegirmencioglu@gmail.com

Πηγή: War Resisters International:
<http://www.wri-irg.org/node/12445>

Για επικοινωνία: Ευγενία Νικηφόρου, 99372147
tokalemi@spidernet.com.cy
μπλογκ: www.platformaenomenikypros.blogspot.com

Το εφετινό διεθνές συνέδριο των εκπαιδευτικών

Η Διεθνής Οργάνωση των συνδικάτων των εκπαιδευτικών είχε το ετήσιο συνέδριο της τον περασμένο Ιούλιο.

Στο συνέδριο αντιπροσωπεύτηκαν 154 χώρες, 1800 σύνεδροι και 300 παρατηρητές. Έγινε στη Νότιο Αφρική την ίδια μέρα με τα 90α γενέθλια του Νέλσον Μαντέλα.

Στη διάρκεια του έγιναν αρνητικές αναφορές στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Παγκόσμια Τράπεζα, δυο σημαντικούς οργανισμούς που μείωσαν τον προϋπολογισμό τους για την εκπαίδευση με δικαιολογία τη διεθνή οικονομική κρίση.

Αρκετοί ομιλητές συσχέτισαν τον αγώνα για δημοκρατία με τον αγώνα για δίκαιη κατανομή της εκπαίδευσης σε ένα κόσμο όπου εκατομμύρια νέοι διακόπτουν τις σπουδές τους κι άλλοι τόσοι δεν πάνε καθόλου σχολείο.

Όπως ειπώθηκε για να αντιμετωπιστούν μερικά από τα προβλήματα στην εκπαίδευση πρέπει να δοθούν 16,000,000,000 δολάρια τα οποία είναι μόνο το 1% του διεθνούς ετήσιου αμυντικού εξοπλισμού.

Στο συνέδριο συμμετείχαν εκπρόσωποι των ελληνοκυπριακών και τουρκοκυπριακών εκπαιδευτικών συνδικάτων της Κύπρου. Εκπρόσωπος των κυπριακών συνδικάτων στη διεθνή είναι από πέρυσι ο Γ.Γ της ΚΤΟΣ Σενέρ Ελτζίλ. Υπενθυμίζουμε ότι ο Ελτζίλ εκλέχθηκε από το περασμένο συνέδριο με σχεδόν ομόφωνη ψήφο υπό τις διαμαρτυρίες των ελληνοκυπρίων αντιπροσώπων που είχαν υποστηρίξει ότι δεν θα

έπρεπε να συμβεί κάτι τέτοιο πριν τη λύση του Κυπριακού. Είναι προς προβληματισμό όμως το ότι μια τέτοια θέση δεν έτυχε καμιάς υποστήριξης από το συνέδριο χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι σύνεδροι δεν υποστηρίζουν το ενιαίο του κυπριακού κράτους και την επανένωση του. Η εκλογή Ελτζίλ ήταν μια κίνηση αναγνώρισης της κινηματικής του δράσης στη κοινότητα του.

Εφέτος συνέβησαν στο συνέδριο δύο ακόμα γεγονότα που αφορούν στην Κύπρο.

Το πρώτο είναι ότι και πάλι υπό τη διαμαρτυρία των Ελληνοκυπρίων αντιπροσώπων αναγνωρίστηκε ως μέλος της οργάνωσης ένα τουρκοκυπριακό πανεπιστημιακό συνδικάτο η DAU – SEN. Οι Ελληνοκύπριοι αντιπρόσωποι στήριξαν την άρνηση τους στο ότι το τουρκοκυπριακό πανεπιστήμιο βρίσκεται σε μη αναγνωρισμένο κράτος και δεν είναι αναγνωρισμένο από τη Κυπριακή Δημοκρατία. Το επιχείρημα απορρίφθηκε και πάλι με συντριπτική πλειοψηφία.

Βασικά το συνέδριο δήλωσε ότι δέχεται ως μέλη του οποιαδήποτε οργάνωση εργαζομένων στην εκπαίδευση.

Το δεύτερο γεγονός είναι η έγκριση ενός ψηφίσματος στήριξης προς τις κινητοποιήσεις των Τουρκοκυπρίων και την αντιπαράθεση τους με την Τουρκία.

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια το σχετικό ψήφισμα. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το συνδικάτο των Τούρκων εκπαιδευτικών έδωσε θετική ψήφο στο ψήφισμα που είχε κατατεθεί από το Σενέρ Ελτζίλ.

**Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου στις 18:00
τέρμα Λήδρας:**

Διεθνής Εκπαιδευτικών Ψήφισμα 2.1.6Ε

Ανθρώπινα - Συνδικαλιστικά δικαιώματα και Ισότητα

Επείγον Ψήφισμα για την Τουρκοκυπριακή Κοινότητα

Προτάση απο : ΚΤΟΣ/ΚΥΠΡΟΣ, ΚΤΟΕΟΣ/ΚΥΠΡΟΣ, ΔΑΥ-ΣΕΝ/ΚΥΠΡΟΣ, ΕΓΙΤΙΜ-ΣΕΝ/ΤΟΥΡΚΙΑ

Με σκοπό να προστατέψει την εδαφική ακεραιότητα και την συνταγματική τάξη στην Κ.Δ. η Τουρκία έστειλε το 1974 στρατεύματα στο νησί.

Σήμερα σαν αποτέλεσμα των πολιτικών που εφαρμόζει η Τουρκία, το βόρειο τμήμα της Κύπρου βρίσκεται στα πρόθυρα της αποικιοποίησης.

Σήμερα η Τουρκία εφαρμόζει πολιτικές που έχουν σαν αποτέλεσμα την μεταφορά τουρκετικού πληθυσμού στο νησί μας. Οι συντεχνίες και οι οργανώσεις μας δέχονται σοβαρές πιέσεις, καθώς διαμαρτύρονται κατά των πολιτικών που σκοπεύουν στην καταστροφή της ταυτότητας, του πολιτισμού και της οικονομικής οντότητας των Τουρκοκυπρίων και έτσι να τους εξαναγκάσει είτε να αφομοιωθούν, είτε να μεταναστεύσουν από την πατρίδα τους. Τα εθνικά/τοπικά ιδρύματα και θεσμοί όπως οι Τ/Κ αερογραμμές, το Παν/μιο-Κολλέγιο Αν. Μεσογείου και τα δημοτικά σχολεία, έχουν με ανήθικο και παράνομο τρόπο ιδιωτικοποιηθεί από Τουρκικές εταιρείες με πρόθεση να εξασθενήσουν τους Τ/Κ, κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά.

Κατά την διάρκεια της επίσκεψης του Τούρκου πρωθυπουργού Recep Tayyip Erdogan στο βόρειο μέρος της Κύπρου στις 19-20 Ιουλίου, 2011, οι δυνάμεις ασφαλείας επιτέθηκαν στους διαδηλωτές που αγωνίζονταν κατά των ιδιωτικοποιήσεων και της αφομοίωσης, με φασιστικό τρόπο, οι συνδικαλιστές συνελήφθησαν και πολλοί διαδηλωτές τραυματίστηκαν.

Επιπλέον κατά την διάρκεια των φασιστικών επιθέσεων η αστυνομία εισήλθε παράνομα σε μερικά γραφεία των συντεχνιών μας και πήρε μερικά από τα πανό μας.

Η Κύπρος είναι μέλος της ΕΕ από το 2004 και μπροστά στα μάτια του πολιτισμένου κόσμου οι Τ/Κ αντιμετωπίζουν την αποικιακή επιβολή από τις φασιστικές πιέσεις και τις πολιτικές της Τουρκικής κυβέρνησης.

Το 6ο παγκόσμιο συνέδριο της εκπαιδευτικής διεθνούς που έγινε στο Κέηπ Τάουν της Νοτίου Αφρικής από τις 22-26 Ιουλίου 2011.

1. Καταδικάζει τις αντιδημοκρατικές ενέργειες, και τις αδικαιολόγητες αστυνομικές διώξεις κατά των μελών-οργανώσεων μας: ΚΤΟΣ.ΚΤΟΕΟΣ, ΔΑΥ-ΣΕΝ.

2. Καταδικάζει τις πολιτικές της Τουρκίας που έχουν σαν αποτέλεσμα την αποικιοποίηση του Βόρειου μέρους της Κύπρου.

3. Ζητά τον σεβασμό του αγώνα της Τ/Κ κοινότητας, κατά των πιο πάνω πολιτικών και πιέσεων από την αστυνομία που στηρίζεται από τον στρατό και παίρνει διαταγές από την τουρκική κυβέρνηση.

4. Καλεί την Τουρκική κυβέρνηση να σεβαστεί την πολιτιστική ταυτότητα, την πολιτική βούληση και την δημοκρατία στην Τ/Κ κοινότητα.